

отаваше денѣ и нощемъ, коѣ то видѣха, и ѿсички
те монастыре, и фанѣха да се совърнатъ монасите
въ Іверъ да глѣдатъ таково чѣдо. И като се при-
блѣжиха єднѣшъ сосъ кайка, и видѣха на дъ во-
дѣта Ікѣна Богомѣтере, и колкото се ѡни прикли-
жабахъ, толкова се ѡна ѿстѣпа. Анастольство на
Іверскіа монастырь, заповѣда да се совърнатъ въ
цѣрква та, и дасемѡлатъ Бѡгѡ теплѡ сосъ слѣзи,
да ги сподѡби, да полѡчатъ ѡнаѣ свѣтаѣ Ікѣна,
и нелиши Бѡгѡ желаніе то имъ. Имало тамъ єдинъ
монахъ Гавріилъ рѡдомъ Івиръ, человекъ весьма
прѡстъ, но пѡсникъ и богомѡлецъ. Стѣмъ високо
на горѣ та, а зѣме слѣзаше нѣско пѡдъ горѣта,
а гѣстѣетомѡ вылѡ ѡбѡщѣа, и дрѣхите мѡ ѿкѡзина и
раздрѣани. Ималъ простота, каквото и прѡчѣите не-
гова рѡдъ. И войстиннѡ земнѡи ѡнгелъ, а некѣснѡи че-
ловекъ. Той єднѣшъ като се мѡлеше, выдѣ въ и-
стѡплѣніе, видѣлъ свѣта Богорѡдица че сосъ го-
лѣма слѣва свѣтлѣеше, и рекла мѡ: иди ѡу мона-
стыра такажи на пѣрвите настоѡтели, че щѣ да имъ
дамъ моѡта Ікѣна, да имъ вѣде покрѡвъ и по-
мощь, и влѣзѣи прѡчеѡ ѡу морѣто кѣзъ сѡмнѣніе,
и ходѣи поводѣта, да мѡжатъ да познѡатъ сѣч-
ките любѡвъ тѣ, що имамъ за монастырави, и
донѡхъ тѣка сѣмо за дави помѡгна. Това мѡ рекла
и небѣдима выдѣ. Ѿидѣ влѣжѣннѡи стѡрецъ ѡу
монастыра, и казѣ на игѡменете. И така сокращѣе
сѣчки въ цѣрква та, и ислѣзнаха сѣ литѣа доморѣто,
и влѣзе Гавріилъ, въ морѣ то и хѡдеше като по-
сѡхѡ, и дойдѣ до Ікѣна та, и зѣ ѡ сосъ стѡхъ
и радѡсть, и донѣсе ѡ въ цѣрква та, и сотворѣха
триднѣвенъ прѡзѡдникъ, днѣмъ и нѡщю вѣбнѣе.
И тамъ направѣха на врегѣ єднѣ малка цѣрква за
пѣмѣть. И ѡстѡвиха Ікѣна та въ ѡлтѣра, и на ѡу-
трѣе то клисарѣ не намѣри Ікѣна та, но намѣри ѡ
на дъ вратѣ та монастырска вѣнъ ѿ цѣрква та, зѣха